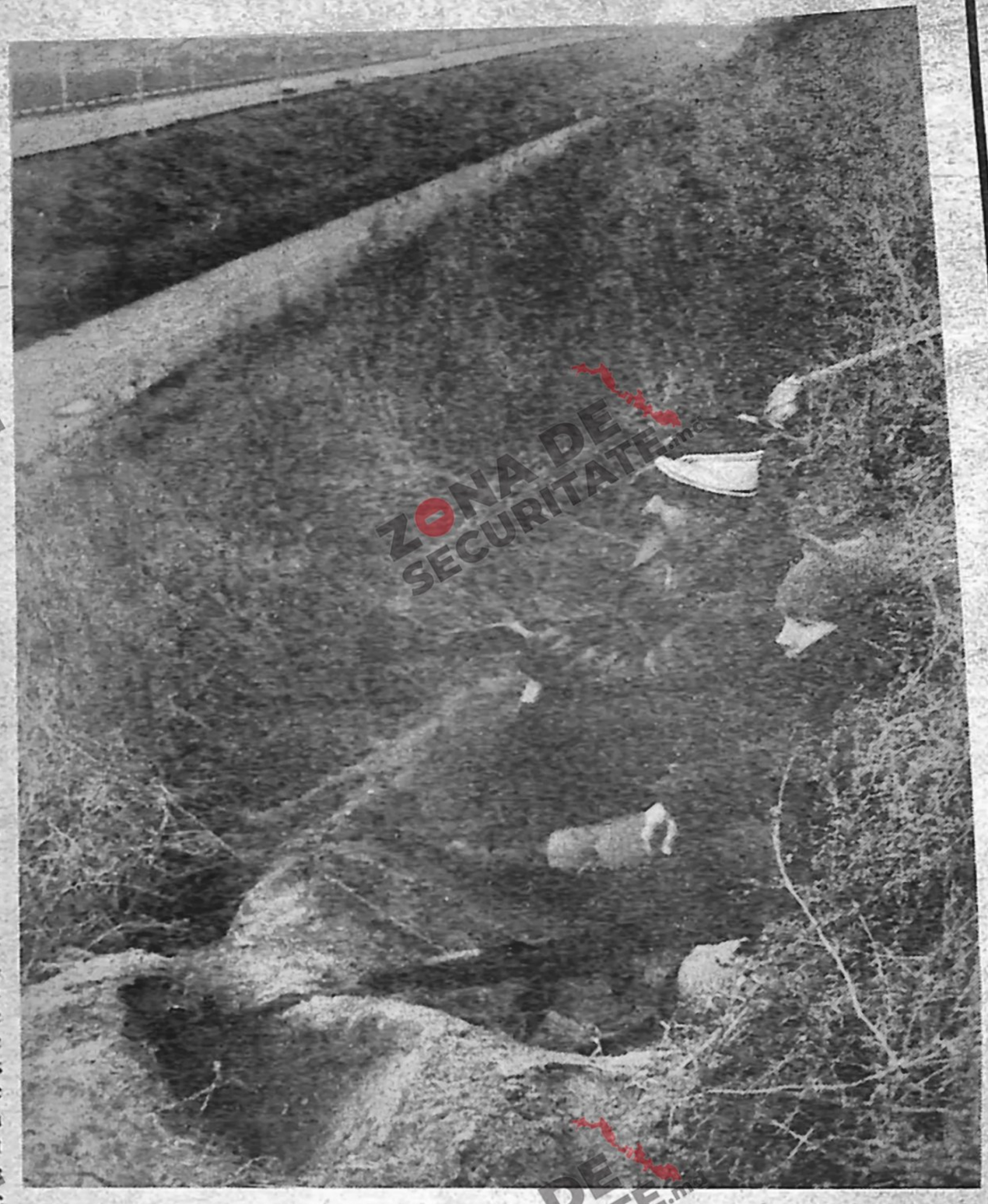
Secvențe de război

Gardiștii nu au milă de nimeni

Sîntem puțini, dar vatra e a noastră!

...ajung tîrziu la Cocieri. Nistrul îl trecem cu bărcile, bacul nu mai circulă datorită faptului că este expus bombardamentului permanent. Satul este în mare parte distrus și pustiu. Cei cîțiva locuitori dorm în grădini și pe marginea drumului. Voluntarul Tolea îmi spune că nu mai sînt decît un sfert din locuitorii satului și aceștia sînt bătrînii. Asupra satului se trage cu rachete Alazan, mine și branduri, focuri continue de mitraliere grele și arme automate. În preajma noastră explodează o mină, aud strigăte, o altă mină cade peste o casă, la spitalul de handicapați ia foc o magazie, bolnavii sînt în stradă, cară apă cu ce au la îndemînă, unii plîng, îmi dau seama că trăiesc în infern. Alte obuze ne obligă să ne culcăm la pămînt, ne acoperă un șiart de nisip și frunze de copac. Fugim, nici noi nu știm unde, peste tot se trage. Din urechea dreaptă îmi curge sînge din cauza că un obuz a explodat la cîțiva metri de noi. Ne strigăm pe nume. Aud alte explozii, la școala profesională, rachetele Alazani cad pretutindeni. La postul de apărare sînt răniți doi voluntari și un polițist. O mașină vine după circa o oră. Îi urcăm în mașină. O rafală de mitralieră grea ne avertizează că nu avem nici o șansă de a ieși de sub foc. Așteptăm un moment prielnic pentru a ieși de sub tirul ei. Ne retragem în spatele unei ridicături de pămînt. Așteptăm zorile zilei.

La orele 7 dimineață focul încetează. Merg prin sat, căutînd să-mi fac o imagine, îmi dau seama că aici se trăiește altfel decît în spatele frontului. O femeie plînge, ține în brațe un copil, printre lacrimi ne zice "Mi-au distrus casa, priviți, n-a mai rămas nimic din ea. Unde să mă duc, unde?" "De la un bătrîn aflu că în satul Corjova au fost împușcați opt oameni. S-au făcut liste cu numele tuturor celor ce luptă de partea Moldovei, familiile sînt căutate după liste, cei găsiți sînt împușcați. Un grup de refugiați iau drumul pribegiei. Mă apropii de o femeie care plînge. Printre sughițuri de plîns îmi zice "Nu mai putem, ne împușcă pe toți, cazacii ne fură și ne violează, dacă opunem rezistență ne împușcă". Ieri au împușcat doi copii de 9 și 6 ani. Patru femei au fost împușcate, de asemeni și două fete de 14 și 15 ani violate și apoi împușcate. Tac, gîndurile se întorc la cei doi copii ai mei, plîng pentru a-mi ușura durerea.

Voluntarul Tolea mă trage deoparte, lîngă noi vine un tînăr, ne zice că de partea gardiștilor sînt și doi moldoveni care au trădat neamul și umblă cu ei prin sat pentru a le arăta casele celor care luptă pentru apărarea Moldovei. De la el aflu că gardiștii intră prin casele oamenilor devastînd totul, intră prin beciuri căutînd băutură și femei. Trag fără a ține seama de ceva. Tînărul îmi zice: "Domnule, dacă mă prind mă vor împușca, așa cum l-au împușcat pe fratele meu Valeriu Corjovei. în mare parte satul este pradă gardiștilor, numele meu este Mișa, de fapt mă cheamă Mihai dar aici toți îmi zic Mișa, am 16 ani și lupt din aprilie, arma mi-am procurat-o singur". Mergem prin sat de fapt Cocierii nu mai este un sat, este un cîmp de luptă și suferință.

De la Tolea aflu lucruri dureroase. "Noi, voluntarii, ne-am cumpărat uniformele astea de la piață am dat 1500 de ruble pe ele, cînd se murdăresc le spălăm în Nistru și le îmbrăcăm ude". Cu amărăciune continuă. "Eu nu am fost niciodată în România, poate la bătrînețe o să ajung și acolo".

De la Coșnița vine un voluntar, îl cheamă Mihai, ne spune că și acolo s-a tras toată noaptea cu rachete Alazan, sînt 4 răniți. Tot de la el aflu că gardiștii sînt pregătiți pentru o mare ofensivă în zilele următoare.

Plec de la Cocieri la orele 14 cu o mașină care mă duce pînă în dreptul satului Holercani pe căi ocolite, de acolo trec cu o barcă Nistrul.

Mihai VICOL

ACȚIUNI OSTILE ÎMPOTRIVA MOLDOVEI LA MOSCOVA

De la începutul ostilităților militare din raioanele răsăritene ale Republicii în fața reprezentanței de la Moscova, au loc zilnic acțiuni de protest împotriva Republicii Moldova.

Elemente ultranaționaliste ruse, din care fac parte diferite organizații comuniste, neocomuniste și anarhiste fac o propagandă ostilă Moldovei și României.

Steagul național al Moldovei este rupt ori de cîte ori este arborat în fața reprezentanței și este spartă inscripția pe care stă scris "Reprezentanța permanentă a Republicii Moldova la Moscova".

Diverși indivizi vorbesc la porta-voce, chemînd populația să se înroleze ca voluntari în rîndurile gardiștilor nistreni și fac apel către locuitorii Moscovei să dea bani pentru ajutorarea fraților din Transnistria.

România este numită țară fascistă, polițiștii moldoveni sînt "teroriști, ucigași și ocupanți". Moscoviții care privesc de pe margini, umplu "cutia milei" cu ruble.

În Rusia există o românofobie accentuată și o atitudine disprețuitoare față de români.

Am auzit mai multe nedumeriri din partea unor telespectatori din Chișinău în ceea ce privește TV română.

În timp ce în Moldova, mor copii, femei bătrîni și tineri care luptă pentru apărarea țării, televiziunea română a dat pe post în ziua de 23 iunie filmul sovietic "Sonată pentru pianina mecanică", și acesta nu este unicul caz, tot într-un moment de criză, într-un program de muzică, o secvență arăta un interpet pe tricoul căruia se află stema U.R.S.S., în timp ce armata acestui stat încerca să intimideze populația și autoritățile Moldovei.

De ce TV română nu are un corespondent permanent la Chișinău? Sau televiziunea tovarășului Răzvan Teodorescu are obligații morale față de KGB și SRI?

Mihai BRĂILEANU

ALIANȚA PENTRU PACE DIN ROMÂNIA

*

L'ALLIANCE POUR LA PAIX DE ROUMANIE

*

ALLIANCE FOR PEACE IN ROMANIA

*

APEL

Către toate mișcările pacifiste din lume

Către toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite

Opriți escaladarea conflictului transnistrean!

Opriți vărsarea de sînge nevinovat pe pămînturile Moldovei!

Alianța pentru Pace din România a atras în repetate rînduri atenția asupra gravului pericol pentru pace continentului nostru reprezentat de acutizarea dusă la paroxism a unui prelins conflict etnic și degenerarea lui în conflict interstatal, geopolitic.

Recent, cu prilejul Conferinței Naționale Extraordinare a Alianței pentru Pace din România la care au participat reprezentanții pacifiștilor din Republica Moldova, s-a cerut în mod imperios retragerea neîntîrziată a unităților Armatei a 14-a de la Tiraspol, precum și rechemarea în stanițele lor de pe Don, a mercenarilor cazaci năimiți de separatiștii nistreni.

Acum asistăm la angajarea fățișă a tancurilor armatei roșii în luptele de la Tighina, iar mercenariatul căzăcesc capătă formele terorismului de stat. Au fost secerate sute de vieți, victime ale unei agresiuni incitată de aceleași forțe hegemonice care au dominat țările din răsăritul continentului european în ultimii 50 de ani.

Obtuzitatea unor guvernanți care, neînvățînd nimic din lecțiile trecutului, se consideră infailibili, nu îi va scuti de răspunderea pentru comiterea unor acte de genocid prin manipularea terorismului de stat.

Cerem retragerea imediată a armatei de ocupație de pe teritoriul Republicii Moldova!

Cerem identificarea mercenarilor și condamnarea lor publică sub acuzația de teroriști - calificarea elocventă prin însăși contractarea lor ca ucigași plătiți pentru a servi o cauză contrară intereselor propriei lor țări.

Cerem instituirea unui tribunal internațional care să analizeze și să judece actele de genocid săvîrșite în așezările moldovenești de separatiștii rusofoni din Transnistria.

Cînd chemării la rațiune i se răspunde cu tunurile pacea generală se află în pericol!

Numai cine se face că are orbul găinilor refuză să vadă cui îi poate servi o cenușă de foc desfășurată de la Marea Neagră pînă la Adriatica. Focarul în expansiune al unui război ce amenință să se generalizeze trebuie oprit pînă nu e tîrziu!